

ORACIONS EUCARÍSTIQUES - 4

TEXTOS DE SANTA TERESA PER MEDITAR

9. Si us fa pena no veure-li amb els ulls corporals, mireu que no ens convé, que és una altra cosa veure'l glorificat, o quan caminava pel món; no hi hauria subjecte que el patís, del nostre flac natural, ni hauria món ni qui volgués parar en ell; perquè en veure aquesta veritat eterna, es veuria ser mentida i burla totes les coses que aquí fem cas. I veient tan gran majestat, com gosaria una pecadora com jo, que tant li ha ofès, estar tan a prop d'Ell? A sota d'aquell pa està tractable; perquè si lo rei es disfressa no sembla se'ns donaria res de conversar sense tants miraments i respectes amb Ell; sembla està obligat a patir-lo, ja que es va disfressar. Qui gosés arribar amb tanta tebiesa, tan indignament, amb tantes imperfeccions! (Camí de perfecció 34,9)

12. Però acabant de rebre el Senyor, ja que teniu la mateixa persona davant, procureu tancar els ulls del cos i obrir els de l'ànima i mirar-vos al cor; que jo us dic, i una altra vegada ho dic i moltes ho voldria dir, que si preneu aquest costum totes les vegades que combregueu, i procureu tenir tal consciència que us sigui lícit gaudir sovint d'aquest bé, que no ve tan disfressat que, com he dit, de moltes maneres no es doni a conèixer, d'acord al desig que tenim de veure-li. I tant ho podeu desitjar, que us descobreixi del tot. (Camí de perfecció, 34, 12)

13. Més si no fem cas d'Ell, sinó que en rebent-lo marxem de amb Ell a buscar altres coses més baixes, què ha de fer? ¿Ens ha de portar per força a que li vegem que se'ns vol donar a conèixer? No, que no li van tractar tan bé quan es va deixar veure a tots al descobert i els deia clar qui era, que molt pocs van ser els que li van creure. I així molta misericòrdia ens fa a tots, que vol Sa Majestat entenguem que és Ell que està en el Santíssim Sagrament. Més que el vegin descobertament i comunicar les seves grandeses i donar dels seus tresors, no vol sinó als que entén que molt el desitgen, perquè aquests són els seus veritables amics. Que jo us dic que qui no li és i no arriba a rebre'l com a tal, havent fet el que és en si, que mai li molesti perquè se li doni a conèixer. No veu l'hora d'haver complert amb el que mana l'Església, quan se'n va de casa i procura fer-li de si. Així que aquest tal, amb altres negocis i ocupacions i embarassos del món, sembla que el més ràpid que pot, es dóna pressa a que no li ocupi la casa el Senyor d'ell. (Camí de perfecció, 34, 13)

2. Doncs mireu, germanes, que si als principis no us trobareu bé (que) podrà ser, perquè us posarà el dimoni dificultats de cor i angoixa, perquè sap el dany gran que li ve d'aquí, hem d'entendre que trobeu més devoció en altres coses i aquí

menys. No deixeu aquesta manera; aquí provarà el Senyor el que li voleu. Recordeu que hi ha poques ànimes que l'acompanyin i el segueixin en els treballs; passem per Ell alguna cosa, que Sa Majestat us ho pagarà. I recordeu també què de persones caldrà no només vulguin no estar amb Ell, sinó que amb indiferència el facin fora de si. Doncs alguna cosa hem de passar perquè entengui el tenim desig de veure. I doncs tot el pateix i patirà per trobar sola una ànima que el rebi i tingui en si amb amor, sigui aquesta la vostra. Perquè, a no haver-hi cap, amb raó no li consentís quedar el Pare Etern amb nosaltres; sinó que és tan amic d'amics i tan senyor dels seus servents, que, com veu la voluntat del seu bon Fill, no el vol destorbar obra tan excel·lent i on tan complidament mostra l'amor que té al seu Pare. (Camí de perfecció, 35,2)

Quan jo em arribava a combregar i em recordava d'aquella majestat grandíssima que havia vist, i mirava que era el que estava en el Santíssim Sagrament (i moltes vegades vol el Senyor que li vegi en l'Hòstia), els cabells se m'espantaven, i tota semblava m'aniquilava. Oh Senyor meu! Més si no encobriu la vostra grandesa, qui gosés arribar tantes vegades a ajuntar cosa tan bruta i miserable amb tan gran majestat? Beneït sigueu, Senyor! Que us lloïn els àngels i totes les criatures, que així mesureu les coses amb la nostra feblesa, perquè, gaudint de tan sobiranes mercès, no ens espanti el vostre gran poder de manera que encara no les gosem gaudir, com a gent flaca i miserable. (Vida, 38, 19)

3. Demaneu vosaltres, filles, amb aquest Senyor al Pare que us deixi «avui» al vostre Espòs, que no us veieu en aquest món sense Ell; que n'hi hagi prou, per temperar tan gran content, que quedi tan disfressat en aquests accidents de pa i vi, que és molt de turment per a qui no té res més que estimar ni un altre consol; mes supliqueu-li que no us falti i que us doni aparell per rebre'l dignament. (Camí de perfecció, 34,3)

8. Perquè, si no ens volem fer babaus i encegar l'enteniment, no cal dubtar; que això no és representació de la imaginació, com quan considerem el Senyor a la Creu o en altres passos de la Passió, que el representem a nosaltres mateixos com va passar. Això passa ara i és sencera veritat, i no hi ha per a què anar-lo a buscar en una altra part més lluny; sinó que, ja que sabem que mentre no consumeix la calor natural els accidents del pa, que està amb nosaltres el bon Jesús, que ens arribem a Ell. Doncs, si quan caminava al món, de només tocar les seves robes guaria els malalts, ¿què cal dubtar que farà miracles estant tan dins de mi, si tenim fe, i ens donarà el que li demanéssim, ja que està a casa nostra? I no acostuma la seva Majestat a pagar malament la posada, si li fan bon hostalatge (Camí de perfecció, 34,8)

10. Oh, com no sabem el que demanem, i com el va mirar millor la seva saviesa! Perquè als que veu s'han d'aprofitar de la seva presència, Ell se'ls descobreix; que encara que no el vegin amb els ulls corporals, moltes maneres té de mostrar-se'ls a l'ànima per grans sentiments interiors i per diferents vies. Estigueu-vos vós amb El de bona gana. No perdeu tan bona ocasió de negociar com és l'hora després d'haver combregat. Si l'obediència us mani, germanes, una altra cosa, procureu deixar l'ànima amb el Senyor; que si després porteu el pensament a una altra i no feu cas ni teniu compte amb que està dins de vós, com se us ha de donar a conèixer? Aquest, doncs, és bon temps perquè us ensenyi el nostre Mestre, i que li sentim i besem els peus perquè ens va voler ensenyar, i supliqueu-li no se'n vagi de amb vós. (Camí de perfecció 34, 10)

1. M'he allargat tant en això, encara que havia parlat en l'oració del recolliment del molt que importa aquest entrar-tot sol amb Déu, per ser tan important. I quan no combregueu, filles, i escolteu missa, podeu combregar espiritualment, que és de grandíssim profit, i fer el mateix de recollir-se després en vós, que és molt el que s'imprimeix l'amor així d'aquest Senyor. Perquè preparant-nos a rebre, mai per moltes maneres deixa de donar que no entenem. És arribar-nos al foc que, encara que li hagi molt gran, si esteu desviades i amagueu les mans, mal us podeu escalfar, tot i que encara dóna més calor que no estar on no hi hagi foc. Més una altra cosa és voler-nos arribar a Ell, que si l'ànima està disposada -dic que estigui amb desig de perdre el fred i s'està allà una estona- per moltes hores queda amb calor. (Camí de perfecció 35,1)